

Homília na sviatok blahoslavennej sestry Zdenky Schelingovej

Krivá – 30. júla 2026

Drahí spolubratia v kňazskej službe, zasvätené osoby, pútnici, bratia a sestry, dnes sa stretávame na mieste, ktoré je pre nás vzácné. Krivá nie je iba jednou z mnohých obcí na Orave. Je to rodná zem blahoslavennej sestry Zdenky Schelingovej. Tu sa začal jej životný príbeh. Tu urobila prvé kroky. Tu sa naučila prvé modlitby. Tu sa v jej srdci pomaly rodilo povolanie, ktoré ju priviedlo až k úplnému darovaniu života Kristovi.

Keď dnes vyslovujeme jej meno, neobdivujeme iba výnimočnú ženu minulosti. Ďakujeme Bohu za človeka, ktorý dovolil, aby sa evanjelium stalo telom v jeho každodennom živote. Svätosť totiž nikdy nevzniká za jediný deň. Začína sa v maličkostiach – v rodine, v modlitbe, v ochote pomôcť, vo vernosti každodenným povinnostiam. A práve preto je Krivá miestom, kde sa môžeme nanovo presvedčiť, že aj z malej dediny môže vyrásť veľký svätec. Boh totiž nehládí na veľkosť miest, ale na otvorenosť ľudského srdca.

Dnešné evanjelium nám ukazuje Ježiša, ktorý pozýva svojich učeníkov žiť úplne novým spôsobom. Nie podľa logiky sveta, ale podľa logiky Božieho kráľovstva. A keď sa pozrieme na život sestry Zdenky, akoby sme videli živé evanjelium. Preto by som chcel upriamiť našu pozornosť na tri slová, ktoré podľa mňa najlepšie vystihujú jej život: **služba, odvaha a odpustenie**.

Prvým slovom je **služba**. Sestra Zdenka bola zdravotnou sestrou. Jej každodenný život nepozostával z veľkých verejných prejavov ani z mimoriadnych udalostí. Každý deň sa skláňala nad chorými, ošetrovala ich rany, zmierňovala ich bolesť a prinášala im nádej. Robila to s láskou, pretože v každom človeku videla Krista. Dnes často obdivujeme ľudí, ktorí sú úspešní, známi alebo obdivovaní. Evanjelium nám však pripomína, že veľkosť človeka sa meria celkom inak. Meria sa schopnosťou slúžiť. Ježiš sám povedal, že „**Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil.**“ To je program každého kresťana. Aj my sme povolaní slúžiť. Rodičia svojim deťom. Deti svojim rodičom. Kňazi veriacim. Predstavitelia spoločnosti občanom. Nikto z nás nežije iba pre seba. Každý dostal od Boha dary preto, aby nimi obohatil druhých. Koľko dobra by vzniklo, keby sme sa každé ráno nepýtali: „*Čo dnes dostanem?*“ ale: „*Komu dnes môžem poslúžiť?*“ Sestra Zdenka pochopila, že služba nie je ponížovaním človeka. Je jeho najväčšou dôstojnosťou. Preto jej život zostáva aktuálny aj dnes.

Druhým slovom je **odvaha**. Možno práve táto čnosť robí jej život takým výnimočným. Žila v období, keď Cirkev čelila tvrdému prenasledovaniu. Mnohí sa báli. Mnohí mlčali.

Mnohí ustúpili. Ona sa rozhodla riskovať vlastnú slobodu, aby zachránila prenasledovaných kňazov. Vedela, čo jej hrozí. Vedela, že môže prísť o všetko. A predsa sa nebála. Odvaha však nie je neprítomnosť strachu. Odvážny človek tiež pozná strach. Rozdiel je v tom, že strach nemá posledné slovo. Posledné slovo má dôvera v Boha. Aj dnes Cirkev potrebuje odvážnych kresťanov. Nie preto, že by sme boli prenasledovaní rovnakým spôsobom ako v minulosti, ale preto, že aj dnešný svet potrebuje ľudí, ktorí sa nebudú hanbiť za svoju vieru. Odvaha dnes znamená priznať sa ku Kristovi medzi priateľmi. Znamená obhájiť pravdu s úctou. Znamená zostať čestným aj vtedy, keď sa nepoctivosť javí ako výhodnejšia. Znamená postaviť sa na stranu slabších. Znamená ísť proti prúdu, keď prúd smeruje nesprávnym smerom. Sestra Zdenka nás učí, že kresťan nemusí byť mocný, aby menil dejiny. Stačí, keď je verný.

Napokon tretím slovom je **odpustenie**. Práve tu sa podľa mňa ukazuje najväčšia veľkosť blahoslavenej Zdenky. Po krutom väzení, po výsluchoch, ponížovaní a utrpení v sebe nenosila nenávisť. Nevolala po pomste. Dokázala odpustiť tým, ktorí jej ublížili. Odpustenie patrí medzi najťažšie požiadavky evanjelia. Nie preto, že by sme zabudli na zlo. Nie preto, že by sme ho schvaľovali. Odpustiť znamená odmietnuť, aby zlo malo moc nad naším srdcom. Znamená zveriť spravodlivosť Bohu a nenechať sa zožierať hnevom. Koľko rodín dnes trpí preto, že ľudia si nevedia odpustiť. Koľko priateľstiev sa rozpadlo pre staré krivdy. Koľko rokov dokáže človek nosiť v sebe bolesť, ktorá mu nedovolí slobodne žiť. Sestra Zdenka nám svojím životom hovorí, že odpustenie nie je slabosť. Odpustiť dokáže iba silný človek. Človek, ktorý vie, že aj jemu samému Boh každý deň odpúšťa.

Drahí bratia a sestry, dnešná slávnosť má ešte jeden krásny rozmer. Po mnohých desaťročiach víťame v Krivej opäť sestry Svätého kríža. Nie je to iba návrat jednej rehoľnej komunity. Je to znamenie. Akoby sa uzatváral kruh dejín. Miesto, ktoré dalo Cirkvi blahoslavenú Zdenku, opäť prijíma jej duchovné sestry. Verím, že ich prítomnosť nebude iba pripomienkou minulosti, ale predovšetkým novým začiatkom. Nech ich modlitba, služba a každodenné svedectvo pomáhajú tejto farnosti rásť vo viere, nádeji a láske. A nech každý, kto sem príde, cíti, že Kristus je stále živý uprostred svojho ľudu. Milé sestry, dovoľte mi, aby som vás v mene celej Spišskej diecézy i tejto farnosti srdečne privítal. Ďakujeme, že ste prijali pozvanie vrátiť sa na miesto spojené so životom vašej blahoslavenej spolusestry. Nech je váš pobyt medzi nami požehnaním pre vás i pre všetkých, ktorých stretnete. Nech duch blahoslavenej Zdenky sprevádza vaše kroky a nech aj cez vašu prítomnosť zaznieva v Krivej tiché, ale presvedčivé svedectvo, že Boh je hodný toho, aby mu človek daroval celý svoj život.

Na záver by som chcel všetkých povzbudiť. Keď dnes odídeme z tohto chrámu, nech si každý z nás odnesie tri jednoduché slová: **slúžiť, mať odvahu a odpúšťať**. Ak ich začneme žiť vo svojich rodinách, na pracoviskách, vo farnostiach i v spoločnosti, potom blahoslavená sestra Zdenka nebude iba postavou z minulosti. Bude živou inšpiráciou pre našu prítomnosť. Nech nám vyprosí srdce ochotné slúžiť, odvahu zostať vernými Kristovi a silu odpúšťať tak, ako odpúšťal on. **Blahoslavená sestra Zdenka Schelingová, rodáčka z Krivej, žena služby, odvahy a odpustenia, oroduj za nás. Amen.**